

Pasvalio Sąjūdys

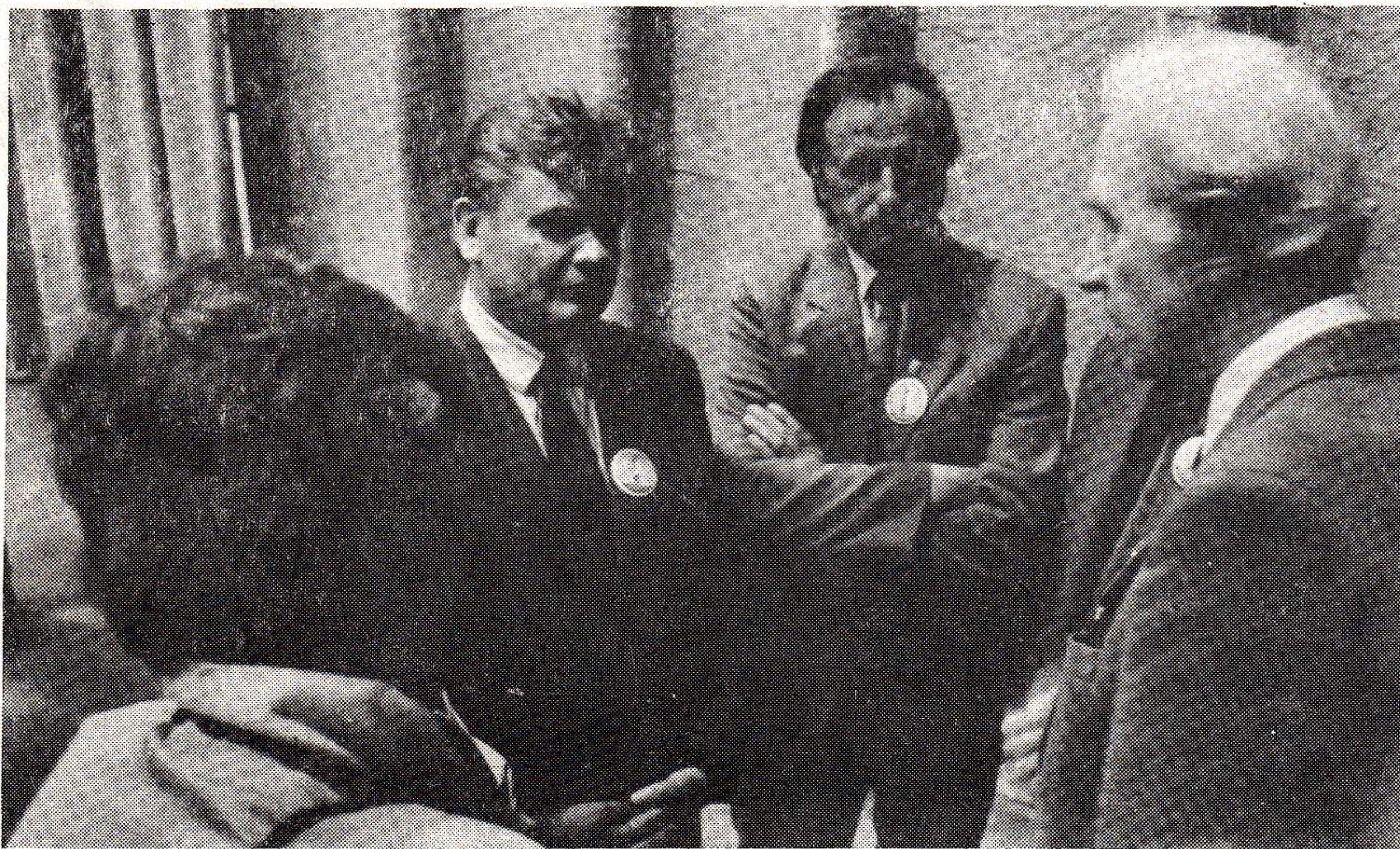
LIETUVOS SAJŪDŽIO PASVALIO LAIKRAŠTIS

Nr. 16

1990 m.
balandžio
28 d.

Kaina
20 kap.

Antrasis Sąjūdžio suvažiavimas

Asmens laisvė veikti savo rizika ir atsakomybe yra lemiamą visuomenės pažangos sąlyga. Tik ideologinės, politinės ir ekonominės prievartos nekaustomas asmuo gali atsakyti už savo veiksmus ir priimti išmintingus ir praktiškai veiksmingus sprendimus.
(Iš Sąjūdžio Programos)

V. Dulkės nuotraukose: Antrojo Sąjūdžio suvažiavimo atidarymas. Joniškėliuičiai sąjūdininkai G. Urbaitė, P. Račlūnas ir S. Rimkus su Aukščiausiosios Tarybos deputatu Joniškėliuičiu E. Petrovu.

Antrasis Sajūdžio suvažiavimas

1990 M. BALANDŽIO 21—22 DIENOMIS VILNIUJE, SPORTO RŪMUOSE, IVYKO LIETUVOS PERSITVARKYMO SAJŪDŽIO ANTRASIS SUVAŽIAVIMAS. JAME IŠKLAUSYTA LPS SEIMO TARYBOS PIRMININKO ATASKAITA, AP-SVARSTYTI IR PRIIMTI LIETUVOS SAJŪDŽIO ĮSTATAI IR PROGRAMA, PRIIMTI ESTIJOS, UKRAINOS, BALTARUSIJOS, RUSIJOS LIAUDIES FRONTŲ IR DEMOKRATINIŲ JUDEJIMŲ DELEGACIJŲ SVEIKINIMAI, SUVAŽIAVIMO REZOLIUCIJOS. PASVALIO RAJONUI SUVAŽIAVIME

ATSTOVAVO 8 DELEGATAI: R. BUTENIENĖ, Z. MAGELINSKIENĖ, V. MIKNIUS, R. PASKEVICIUS, Z. RAMAŠAUSKAS, P. RACIŪNAS, S. RIMKUS, G. URBAITĖ BEI 27 SUVAŽIAVIMO SVECIAI IŠ RAJONO TARYBOS IR SAJŪDŽIO GRUPIŲ.

BENDRIEJI NUOSTATAI

1. Lietuvos Sajūdis yra visuomeninis politinis judėjimas, telkiantis žmones demokratinės Lietuvos vals-

tybės ir pilietinės visuomenės kūrimo darbui.

2. Pagrindiniai Sajūdžio tikslai:

— žmogus — laisva, moraliai atsakinga asmenybė, pilietis — savo krašto šeimininkas ir patriotas;

— nepriklausoma demokratinė teisinė Lietuvos valstybė de facto, kurioje tautos valia realiai atstovaujama visuose įstatymų leidimo ir jų vykdymo bei teisinės valdžios lygmenyse.

3. Sajūdis savo tikslus įgyvendina tiek per visuomenines iniciatyvas, tiek per savo atstovus valdžioje.

Pasinaudodami visuomeninio judėjimo galimybėmis

ir rinkimuose įgyta valdžia, Sajūdžio dalyviai, veikdami nuo apačios iki viršaus, keičia Lietuvos visuomenę ir valstybę.

4. Sajūdis telkia savaikšmes visuomenines - politines jėgas, palaikančias nepriklausomybę ir demokratiją. Sajūdyje gali dalyvauti visi Lietuvos Respublikos gyventojai.

5. Sajūdis teikia įstatymų projektus, siūlo referendumus, dalyvauja rinkimų kampanijose ir prisideda prie jų procedūrų kontrolės, organizuoja pilietines akcijas.

(IS LIETUVOS SAJŪDŽIO PROGRAMOS)

ŽMOGUS...

— Kelias į laisvę — tai kelias demokratijos kryptimi. O be demokratijos mes neatsistosisime ant kojų. Demokratiją galima akcentuoti kaip moralinę nuostatą ir kaip politinę programą. Programos vykdytojais gali būti ir būna su ne visada tvirtomis ir nuosekliomis demokratiškais nuostatomis ir tai atsiliepia pačioje jų veikloje. Juridinės demokratiškos normos,

be kurių valstybė negali egzistuoti, ne visada kiekviename žmoguje sutampa su moralinėmis, dvasinėmis demokratijos nuostatomis, bet tik abu aspektai garantuoja demokratijos ilgalaikiškumą ir normalų vystymąsi. Jėga, kuri mums gali padėti tai spręsti — tai Sajūdis. Turime turėti namus, kur galėtume visokių grupuočių žmonės susėsti prie židinio ir pasitarti,

kur suneštume kiekvienas savo išmintį ir bėdą, kur kiekvienas būtų dėmesingai išklaustas, kur rastų pagalbos kliučių neįveikiantis, kur būtų ištiesta ranka artimam ir tolimam kaimynui. Tai tegali atlikti atsinaujinęs Sajūdis, mažesnis, santūresnis žodžiais, bet atsigręžęs į kultūros visumą, nes politika — tik jos dalis.

Tikėkimės, kad suvažia-

vę iš visų Lietuvos kampečių į Antrąjį Sajūdžio suvažiavimą pasitarsime, kaip dirbti ir statyti. Šita statyba turėtų kiekvienam būti artima ir neatstumti nė vieno, norinčio Lietuvą matyti laisvą, kokiais keliais jis benorėtų eiti.

(Iš profesorės Meilės LUKSIENĖS įžanginio žodžio Antrajam Sajūdžio suvažiavimui)

... IR VALSTYBĖ

Suvažiavimo pradžia priminė, kokia dvasia lydėjo pirmąjį Sajūdžio suvažiavimą. Ir visi jaučiame: kiek daug laiko gali tilpti į tokį trumpą laiką — vos pusantros metų!

Uždavinys atkurti Lietuvos Nepriklausomybę tikrai padarytas pačioje Lietuvoje, padarytas per labai trumpą laiką. Bet didieji tarptautinių ryšių uždaviniai dar laukia, ir jei jie bus palikti vien tai kelias-

dešimčiai deputatų, jie to nepajėgs. Reikia daug daugiau žmonių, kurie jau yra, kuriuos reikia išskirti, paruošti. Tai pirmasis Sajūdžio uždavinys. Vidaus politikoje Sajūdis turi dinamizuoti, sudemokratinti Lietuvos gyvenimą, nes dar ne visur atėjo viltis į žmonių širdis, kad jų asmeninis gyvenimas, jų ūkio, apylinkės gyvenimas pasikeis ir gana greitai. Sajūdis turi tai daryti savivaldybių

lygyje arba kai kur opozicijos savivaldybėms lygyje. Tai antrasis uždavinys. Tokie du didžiuliai Sajūdžio veiklos barai.

Norėčiau palinkėti, kad Sajūdis, kuris nejo šabloniškais keliais, kuris turėjo kitokių politinius metodus, išliktų nešablonizuotas, kad jo veikloje būtų ir spontaniškumo, netikėtumo, nes šie momentai kyla iš žmonių. Juose yra didžiulės galios, didžiulių galimybių.

Linkiu, kad Sajūdis išliktų jaunas visuose mumyse savo dvasia. Ta jaunystės dvasia yra polėkis, su kuriuo atėjome į šitą veiklą. Linkiu Sajūdžiui, kad būtų veržlus ir kurtų pats save ir Lietuvos ateitį.

(Iš Sajūdžio Seimo tarybos pirmininko, Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos pirmininko Vytauto LANDSBERGIO ataskaitos)

MINTYS IŠVYKSTANT

Eina ir eina
per mūsų rugius,
per mūsų kalbą —
maži mes, maži,
o koks didelis noras
išlikti!

Just. MARCINKEVICIUS

Atsakingas ir neramios

Lietuvos dienos. Mažos tautos didelis rūpestis. Jau antras šimtmetis mes gimamės nuo stipresniųjų ir išžulesniųjų politinės ir teritorinės ekspansijos. Šiandien vėl pakilome į parlamentinę kovą už savo Laisvę ir Valstybingumą. Tai natūrali teisė ir pareiga.

Kam gali pakenkti Europos centre mažytė Lietuva? Koks jos likimas? Kuo mes, kiekvienas gimtosios žemės pilietis, galime jai padėti? Daugybė klausimų iškyla pasitinkant Antrąjį Lietuvos Persitvarkymo Sajūdžio suvažiavimą. Neramina ir Sajūdžio

likimas.

Mums neužtenka vien skelbti pertvarką, vien džiaugsmingai mitinguoti. Privalome keleriopai daugiau ir tikslingiau dirbti.

Nepritariu tiems, kurie nori Sajūdį įsprausti į

(Nukelta į 3 psl.)

Mintys išvykstant

(Atkelta iš 2 psl.)

siaurus partinius rėmus. Sajūdis — tai tų Lietuvos piliečių, kurie susirūpinę doroviniu, politiniu, ekonominiu ir kultūriniu Tėvynės suklestėjimu, frontas. Jo tikslas — ugdyti Respublikos žmones tautinių ir bendražmogiškų vertybių pagrindu. Sajūdis — tai šaltinis, kurį mes visi turime maitinti ir kuris mums suteikia jėgų. Jis turi vienyti įvairių įsitikinimų, požiūrių ir tautybių žmones. Jo pasikirtis — brandinti Lietuvą demokratijai. Tai liaudies balsas. Jis turi padėti Lietuvos Respublikos valdžiai ir vyriausybei, turi prižiūrėti ją, o prireikus būti geranoriškoje, teisingoje opozicijoje.

Svarbiausias Sajūdžio rūpestis ir toliau lieka žmogus. Totalitarinė santvarka išugdė egoistišką, nepakančių kitų nuomonei, užkulisinį ir nelabai darbštų žmogų. Atsilaukė stipriausieji,

nors ir jie ne be trūkumų. Tokią žmogaus charakteristiką tiksliausiai nusakė Justinas Marcinkevičius. Mūsų žodžiai — tai mūsų darbai. Iš kur jie?

„daugiau! riebiau! paimti! pagriebti! išplėsti! išsikeroti! užgulti!

neatiduoti! nustumti! užgožti! praryti! sunaikinti! sumindžioti! suniekinti!

nutrypti!

nulaužti! iščiulpti! pažeminti! priversti! rangyti! šliaužti!

pasisemti! pavergti! pasinaudoti! viešpatauti! valdyti!“

Tik mūsų visų vienybė, kantrybė, noras dvasiškai augti ir gerai dirbti gali mus išgelbėti šiuo sunkiu, bet ne pačiu sunkiausiu metu. Lietuva atsitema ir baisenius jos žmonėms laikus.

Tikiuosi, kad suvažiavimas iškels daugybę problemų, pažadins Lietuvos, o kartu ir rajono žmones naujiems darbams, suteiks jėgų ir vilčių.

Romualdas
PASKEVICIUS

Sajūdžio rajono tarybos
pirmininkės pavaduotojas

... ir nepasakytos mintys po vidurnakčio

Lietuvos Atkūrimo Sajūdis ar Lietuvos Atgimimo Sajūdis? Du Sajūdžio programų projektų pavadinimai. Dvi principinės pozicijos. Į ką eiti Sajūdžiui toliau? Kas jis bus? Visuomeninis politinis judėjimas, jungiantis Sajūdžio dalyvius (galima būtų sakyti ir narius) — ar visuomeninis Lietuvos gyventojų susivienijimas, kylantis ne iš priklausomybės pareigos, o iš visos Lietuvos gyventojų pilietinės iniciatyvos, išreiškiančios paties žmogaus dorovinį, etninį - kultūrinį, politinį atgimimą ir piliečių visuomenės formavimąsi? Kuris pavojus didesnis — atitrūkti nuo plačiųjų masių kaip valdančiai politinei partijai ar užslopti masėse, nerandant visuotinio atgarsio į tauriąsias idėjas?

Vieni atėjo į suvažiavimą kategoriškai teigti esamą, kiti — ieškoti kelio, kuris turėtų būti.

Į visus šiuos klausimus suvažiavimas pasirinko pirmąjį atsakymą. Labiau įprastą kelią? Arčiau val-

džios, kuri visoms politinėms jėgoms labiausiai rūpi? O gal tik lengvesniu atrodanti? Toliau nuo gluminių procesų?

Visų mintyse — Lietuvos Nepriklausomybės įtvirtinimo sunkumai. Gruntis su jais, padėdamas Aukščiausiajai Tarybai, ryžosi eiti dabar jau Lietuvos Sajūdis, atmetęs dar vieną su imperija siejantį vardo žodį Persitvarkymas. Tikėdamas, kad Lietuvos žmonės eis kartu.

Daug neramų minčių. Jų dar padaugėja, matant įtarumą, nepakantumą kiekvienam kitaip prabilusiam, naujų kelių ieškančiam ar sudvejojusiam. Kas pasvers, kokie pavojai didesni — ir Sajūdžiui, ir Lietuvai — išoriniai ar vidiniai?.. Įkyriai lenda mintis, kad išoriniai pavojai Lietuvai gal ir teduoda viltį nugalėti vidinius. O kas toliau? Reikia ne tik ginti. Ir kurti. Savyje visų pirma. Demokratiją, laisvę, teisingumą, pilietiškumą. Daug ką turime ginti. Dar daugiau — kurti. R. BUTENIENĖ

KREIPIMASIS Į LIETUVOS ŽMONES IR VYRIAUSYBĘ

Brangūs Lietuvos žmonės! Mūsų laisvės slekis susidūrė su rimtu išbandymu: Sovietų Sąjunga pradėjo Lietuvos ekonominę blokadą. Reikia manyti, kad ji panaudos ir kitus būdus, apsunkinančius mūsų padėtį. Šito reikėjo tikėtis. Nė viena tauta nėra atgavusi nepriklausomybės be didelių pastangų ir aukos. Lietuviams užtektų prisiminti du žiauriai numalšintus XIX amžiaus sukilimus ir 1918 metų Nepriklausomybės Aktą, kurį pasaulis išgirdo tik po kelerių metų. Bet mūsų senoliai mokėjo aukotis ir ištverė. Negi mes nebūsime verti jų atminimo?

Taikydama Lietuvai ekonomines sankcijas, Sovietų Sąjunga turi tikslą suduoti smūgį kiekvieno žmogaus buičiai, tikėdama, kad mūmuse paims viršų materialiniai interesai, kils nepasitenkinimas, ir Lietuvos visuomenė bus nuteikta prieš demokratiškai išrinktą savo Vyriausybę. Maskva nori įrodyti, kad be sovietinio socializmo mes negalime gyventi.

Sajūdis supranta, kad ne visi esame vienodai tvirti, sąmoningi ir pasišventę, bet tiki, kad atgimusi Lietuva, daugiataukstantiniuose mitinguose reikalavusi nepriklausomybės, o rinkimuose parodžiusi apsisprendimą, garbingai laikysis savo žodžio ir pozicijos. Sajūdis taip pat tiki, kad Lietuvos žmonės yra pakankamai kūrybingi ir ištvermingi, — jie sugebės produktyviai dirbti netgi apriboję savo kasdieninius poreikius tokiems svarbiems dalykams, kaip kuro ir energetiniai ištekliai.

Sajūdis kviečia nepasiduoti gandams apie būsimą nedarbą ir skurdą. Gal kas ir galėtų abejoti, jeigu tėtų rinktis vieną iš dviejų vertybių: laisvę arba turtinę gyvenimą. Bet tokio pasirinkimo mes neturime. Mes atsiskiriame nuo ekonomiškai nuskurdusios ir visuotinio chaoso apimtos imperijos. Tai kuo gi mes rizikuojame? Gali tekti metus kitus patirti naujų nepatogumų, bet jeigu jų bijosime, vadinasi, amžiams pasmerksime save varganos šalies įnamio daliai. Galvokime ne tik apie save, bet ir apie savo vaikus, kaip apie mus galvojo Sibiran tremiami knygnešiai ir pokersio partizanai. Tik moralinė tvirtybė, vienybė ir atkaklumas mus išgelbės.

Gerbiamoji Vyriausybė! Mes palaukome Jūsų nutarimų ir tikime Jūsų kolektyvine išmintimi. Suprantame, kad darbo pradžioje nėra lengva visiškai tiksliai apskaičiuoti kiekvieną taktinį žingsnį, juoba kad tenka dirbti pastovioje grėsmės atmosferoje. Todėl kai kurie žingsniai galėjo sukelti visuomenėje abejonių. Tačiau mus džiugina Jūsų tvirta laikysena pagrindiniu — Nepriklausomybės — klausimu. Turėdami galvoje Sovietų Sąjungos daromą ekonominį spaudimą, raginame Jus imtis naujų konkrečių priemonių energijos ištekliams taupyti gamyboje ir buityje. Siūlome ieškoti kelių nedarbui išvengti, skubiai parengti veiksmų planą visoms galimoms Sovietų Sąjungos nedraugiškoms akcijoms, įskaitant ir naują Lietuvos okupaciją. Atkreipiame dėmesį, kad ekonominė blokada tik iš išorės apsunkena mūsų padėtį, o iš esmės — palengvina: Sovietų Sąjunga, taip elgdama, pati mus atskiria nuo savęs, parodo, ko vertos jos deklaracijos apie tautų draugystę ir humanizmą. Užtikriname, kad dauguma Lietuvos žmonių teisingai supras, jeigu Vyriausybė juos pakvies kurį laiką ir dar taupiau bei kukliau gyventi.

Tegul mus veda didelis tikslas ir lydi šviesesnės ateities viltis! Tegyvuoja Nepriklausoma Lietuva!

ANTROJO SAJŪDŽIO
SUVAZIAVIMO DELEGATAI

LAISVĖ NEPARDUODAMA

Sukluskite!

Dvidešimtojo amžiaus
Paskutinės imperijos

vadali

Į laisvę Lietuva išeina

Be kardo —

Širdimi, kaip Danko,

nešina.

Kastuvėliais nei tankais

Nenutildytą dainą

Nešu.

Ji vergijos užtvaras ardo,

Atgimimo šviesos daina.

Norinčius būti laisvais

muša. Ne išimtis nė mesi-

jas Gorbačiovas. Jam ne-

suprantamas lietuvių laisvės siekis? Jam svarbiau imperijos išsaugojimas! Bet žinok, paskutinės imperijos valdove: kiek mes beturėtume, kaip bevargtume — mes, lietuviai, dalinsimės paskutiniu duonos kąsniu, paskutine šilumos kalorija, dalinsimės su Lietuvos piliečiais rusais, lenkais, ukrainiečiais, su visais Lietuvoje gyvenančiais, kad išliktume laisvi ir kaip broliai ateitume į šventą savo žemės laisvės amžių. Mes

viską ištersim, viską išgyvensim, tik Dieve apsaugok nuo tokios demokratijos, kuri vadinas tarybinė!

Tik vieno prašau Lietuvos žmonių: tegul nė vieno neišgąsdina tiekimo blokada ir jokie kiti dar mums neįsivaizduojami, bet piktam okupantui galimi pasityčiojimai ir skriaudos. O kur Gorbačiovo meilė savo tautiečiams ir kitiems drauge su mumis gyvenantiems? Pakilai, Lietuvėle, ir

ženkliai ryžtingai, nes ir kiekvienas laikinas pralaimėjimas — iš anksto laimėjimas. Paskutinės imperijos griūtis neišvengiama. Ne užsidėkime sau grandinių, kurias siūlo Maskva, reikalaujama išduoti mūsų Nepriklausomybės atkūrimo aktą. Laisvė neparduodama.

Rimtis ir kantrybė — mūsų kova.

Tėvynės meilė ir vienybė — mūsų jėga.

Jonas DRABISIUS

Pensininkas

Joniškėlis

Nors kaulus parvežkit Tėvynėn

Išvažiuo vaikai parsi-
vežti tėvų... kaulų. Tai jų
troškimas beveik penkiasde-
šimt metų širdy nešiotą,
slėptą liūdesį, ilgesį nura-
minti. Tai ryžtas pabūti
ten, surasti takelius, tą vie-
tą, kur buvo, kur liko.

Išvažiuodami klausė:

„Jūs ten buvot kartu su
Negrižusiais. Kaip surast
tuos Rešiotus? Kur ten p/d
235/5? Kur ten 7-tas lage-
ris, kuriame, kaip jūs sa-
kot, 1941 metų liepos pra-
džioj buvo atvežta apie
3000 vyrų iš Lietuvos. Ir
jie beveik visi ten mirė.
Kur ten kapinės?..“

Tai Krasnojarsko krašte,
maždaug už 30 kilometrų
nuo geležinkelio stotelės,
Rešiotų miške — taigoj.

Paišiau, braižiau, kur
nuo geležinkelio stotelės
įkalnėj buvo tas baisusis
lentine tvora su spygliuota
viela apraizgytas kelis hek-
tarus žemės apimantis už-
tvaras — lageris. Jo kam-
puose ir aplink kas 50 met-
rų sargybos bokšteliai. Ato-
kiauo užtvaro — laisvųjų
namai. Kepykla, gaisrinė,
arklidės, rūšys (gal jo duo-
bė yra išlikus). Dešinėj la-
gerio pusėje, miške, buvo
laidojama.

Ten laisvai nevaikščiojau.
Vis rikiuotėj po penkis, vis
mūsų pačių tarp kelmų ar
sniege pramintais takais.
Tiksliai negaliu nusakyti ka-
pinių vietos, nors laidot
likimo brolius teko.

Rytui prašvitus, iš lage-
rio šešiose rogėse atvežė
kaip malkas suguldytus ke-
turiadešimt tris lavonus.
Sumesti kaip šakoti paga-
liai. Sušalusios rankos, ko-
jos išdrykė. Vienu akys už-

spautos, kitose — baisu
mirties paliktas žvilgsnis.
Pamėle, pajuode, vienuos
marškiniuos.

Negalėjau žiūrėt. Prisi-
liet. Nuolatiniai kasėjai
spaudė išblaškytas kojas,
rankas, kad tik sutiltų.
Užmetėm iškastos sušalusios
žemės grumstais. Greitai
vėjo atnešami sniego gūsliai
užlygino baltai iškilusį kal-
nelį.

Po metų buvau paskirtas
piemeniu laisvųjų karves
ganyti. Miške, kai karvės
užėjo ant palaidotų brolių
kapų, per nesugulėjusią
žemę nuklimpdamos išspau-
dė lyg išsigelbėjimo šau-
kiančias palaidotųjų ran-
kas, kojas. Pats, vos gyvas
būdamas, drebančiomis ran-
komis lyginau žemę, slė-
piaiu taip negiliai esančius
kūnus, kad šunys nesuras-
tų...

...Aš kupinas Negrižu-
siųjų gyvo buvimo. Kai pa-
sisakau, kad esu iš tos pas-
lapingos p/d 235/5 — tie-
sias vaikelių, dabar jau su-
augusių moterų ir vyrų,
Negrižusiųjų vaikų rankos:
„Ar matei mano Tėvelį?
Papasakok ką nors...“

O kaip aš noriu su jais
į tenai, į tas vietas. Ap-
lankyt. Parodyčiau. Pės-
čiomis nuvesčiau, jeigu jau
nebėra į tas vietas geležin-
kelio. Aš nebijau taigos. Ji
mane ir šildė, ir glaudė.
Man čia lyg ir nepatogu,
jog aš taip ilgai gyvas,
kad manęs pagailėjo geri
žmonės, sunkiausiu metu
tai duonos riekę, tai sriu-
bos samtį padavė.

Tikiu, nuvažiuavę vaikai
išgirs gražiausius prisimi-
nimus apie mūsų gyvenim-
ą, mūsų darbą. Jeigu bū-
tų buvę duonos iki soties
— būtume visi sugrižę.

Aleksandras KUPRYS

LAUKINIŲ VAKARŲ SAVIVALDYBĖ

Baltaveidžių vadas Tvir-
toji Ranka, atsigavęs po
pralaimėtos dvikovos už di-
džiąją valdžią, nenusiminė.
Padrąsino Senoji Lapė:
plačiosiose kaimo prerijose
jį palaiko Kietieji Kumš-
čiai, o kiekvienoje gentyje
nuo seno įprasta gerbti sa-
vo Kietąjį Kumštį ir vyk-
dyti jo valią geruoju, nes
jeigu ne geruoju... Ir tik-
rai. Pagąsdindami vienį ki-
tus, kad jei ateis nauja
savivaldybė, praras auksą
ir turės kiekvienas dirbti,
o ugninį vandenį gers tik
per šventes, stojo genčių
kariai už Kietųjų Kumščių
savivaldybę. Tevaldo.

Susėdo Kietieji Kumščiai
prie laužo, parūkė taikos
pypkę ir tarėsi, kaip savi-
valdybėje senoviškai tvar-
kytis, kaip visų tautų tėvo
Manitu Maskvoje nepykdyti.
Ir nutarė, kad reikia ati-
duoti valdžią Senosios La-
pės genties kariui Tyliajam
Briedžiui, nes jis geras ir
klusnus. Tegu sau džiau-
giasi pasodintas prie vadų
laužo, o Tvirtoji Ranka
bus ir toliau visų prerijų

šeimininkas. Gražiais žir-
gais apdovanos Kietuosius
Kumščius, buivolų medžio-
klėse geriausios mėsos keps-
nius vadams dalins. Ir su
Laukinių Vakarų plėšikais
kaip visada, sutars.

Laukinių Vakarų įstaty-
mas labai paprastas: jėga.
Bet jeigu kuris nors Kie-
tasis Kumštis apsivogė ar-
ba įjunko mautki ugninį
vandenį, jis praras vado
plunksnas ir bus išvarytas
iš genties. Todėl šlovė Lau-
kiniams Rytams, kur šalia
jėgos — ir demokratijos
iki išprotėjimo. Jeigu Tvir-
tajai Rankai ir Senajai La-
pėi reikia, vienas kitas ap-
sivogęs gali sėsti prie vadų
laužo kaip visai garbingas,
lygus su kitais ir klausytis.
Senosios Lapės ilgų kalbų,
aukštinančių savo šimtapro-
centinę dorybę.

Tokia palaima. Ir toks
netikėtas perkūnas iš gie-
dro dangaus. Į Senąją La-
pę...

Geras dalykas ta senoji
savivaldybė. Bet ir naujoji
nieko sau. Tiesa?

A. JAUNIUS

REDAKCIJOS NUOMONĖ NEBUTINAI SUTAMPA
SU PUBLIKACIJŲ AUTORIŲ NUOMONE.

Redaktorė REGINA BUTENIENE

Mūsų adresas: 235250, Pasvalys, Biržų g. 43, R. Bu-
tėnienė.

REDAKCIJOS KOLEGIJA: R. BUTENIENE, S. BUT-
KUS, A. KAZLAUSKAS, Z. MAGELINSKIENE,
S. RIMKUS, G. URBAITĖ.

Leidėjas LPS Pasvalio taryba. Ofsetinė spauda. Apim-
tis 0,5 sp. l. Tiražas 3000. Užs. Nr. 2584

Spausdino Panevėžio „Varsos“ spaustuvė.